

NOWY CZAS

KATOWICE
UL. MIELECKIEGO 8
TELEFON 29-48

REPREZENTACJA

BIELSKO, Kolejowa 42, 20-30
BOSNOWIEC, Będzińska 12, 1-6-62
CIESZYN, ulica Opatka Nr. 20
KATOWICE, Mikołaja Reja Nr. 6
TARNOWSKIE GÓRY -- LUBLINIEC

Los Gorgonowej w rękach Sądu Najwyższego

Sąd Najwyższy rozpoczął wczoraj rozpatrywanie drugiej już skargi kasacyjnej obrońców Emilii Margerity Gorgonowej, skazanej pierwotnie przez sąd przysięgłych na karę śmierci, a następnie po skasowaniu wyroku na 8 lat więzienia za zabójstwo Lusi Zarembianki.

Przewodniczący sędzia Rzymowski, referuje sprawę sędzia Wyrobek, który sprawował tę funkcję również przy pierwszej rozprawie kasacyjnej. Bronią wyroku prokurator Błoński, popiera ją skargę obrońcy adw. Woźniakowski, Ettlinger i Axer.

Punktualnie o godz. 10 r. zamknięto drzwi i nie wolno było nikomu już wchodzić, ani też wychodzić z sali. Sędzia Wyrobek rozpoczął referat, nie przedstawiając jednak całości przebiegu procesu, ale przystępując odrazu do odczytania skargi kasacyjnej.

Pierwszy zarzut obrony dotyczy zapasowego sędziego przysięgłego Soleckiego, który jak pisze obrona wchodził do pokoju narad, co jest zabronione.

Następne odnosiły się do kwestii słynnych oświadczeń przewodniczącego Jendla, które mogły nastąpić przysięgłych w kierunku skazania podsadnej.

Z kolei skarga mówi o 300-złotowej grzywnie nałożonej przez Trybunał na adw. Axera za obrażenie prof. Olbrychta. Wysokość tej grzywny mogła wyrobić u przysięgłych przeświadczenie, że Trybunał uważa twierdzenia prof. Olbrychta niemal za pewnik.

Od południa przemawiała obrona. Adwokat Mieczysław Ettlinger zajął się temi punktami skargi, które traktują o uchybieniach, polegających na wypowiadaniu się przez trybunał wobec sędziów przysięgłych w kwestii oceny dowodów w sprawie. W pierwszym rzędzie adwokat Ettlinger poświęca swe przemówienie osobie prof. Olbrychta.

W długim przemówieniu mec. Ettlinger dowodzi, że uchybieniem było nieważgnięcie przez Trybunał krakowski wniosku o wezwanie biegłych psychologów. Kwestia ustalenia przez psychologów wagi zeznania Stasia Zarembki posiadała znaczenie istotnie pierwszorzędne, bo nie można sobie wyobrazić, by sąd przysięgłych mógł skazać Gorgonową, nie mając zaufania do zeznań Stasia Zarembki.

Należało rozważyć kwestię wpływu okresu dojrzewania na psychologię młodego świadka. W okresie dojrzewania człowiek rodzi się poraz drugi, należało więc zbadać, czy w tym okresie Stasiem nie rządziły specjalne prawa. W tym celu sąd wezwał prof. Zielińskiego, który powiedział, że nie przywiązuje wagi do okresu dojrzewania, a zatem zajął stanowisko sprzeczne z nauką. Zresztą prof. Zieliński nie jest psychologiem tylko psychiatrą.

Nielogiczne zatem było odmówienie obronie wezwania psychologów.

W kwestii ustosunkowania się Trybunału do osoby prof. Olbrychta zaszło coś zupełnie niezwykłego. Trybunał skazał obrońcę za krytykę orzeczenia eksperta, ale obrona ma pełne prawo do krytykowania tak samo dobrze zeznań świadków, jak i orzeczeń ekspertów i nie mogą stanowić obrazy powiędzenia, leżące w zakresie interesu zawodowego.

Skazanie przez Trybunał mec. Axera nie dopuszcza do dalszej krytyki eksperta, a tem samem stanowi bardzo poważne uchybienie. Adwokat, który nie może zabierać głosu w kwestii ekspertyzy ze względu na to, iż został za to ukarany, jest ograniczony w swoich środkach obrończych. Trybunał jest po to, by kierował rozprawą, a nie po to, by wpływać na wyrok. Jeśli wymierza się grzywnę na obrońcę, to tem samem nie pozwala mu się dalej mówić, nie pozwala mu się dalej dowodzić, i obrońca niema możliwości wykazywania, iż ekspert przestaje być obiektywny.

Zkolei adwokat Ettlinger omawia kwestje związane z zaprzysiężeniem ogrodnika Kamińskiego, którego Trybunał „nieświadomie” od podejrzeń o udział w mordzie, gdyż „nie mógł on popełnić” mordu seksualnego, bowiem jest żonaty.

Czy w małżeństwie niema zbrodni seksualnych? — pyta obrońca.

Wreszcie mówca zajmuje się lekceważącym tonem, w jakim prof. Olbrycht zwracał się do obrony, zaznaczając, że dowcipy na które sobie pozwalał, obniżały powagę obrony wobec przysięgłych. Niema nic niebezpieczniejszego w sądach przysięgłych, jak patriotyzm lokalny.

Podkreślenie przez Trybunał, że trzeba bronić naszą miejscową sławę przed atakami przyjezdnych obrońców nie mogło nie wywrzeć wpływu na nastroje przysięgłych.

W konkluzji adwokat wnosi o skasowanie wyroku.

Zkolei przemawiali adwokaci Woźniakowski i Axer a następnie prokurator Błoński. Wyroku należą się spodziewać w sobotę.

Na Zamku

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj prezesa Banku Polskiego, dr. Wróblewskiego, następnie prezesa Trybunału Kompetencyjnego p. Kopczyńskiego, zkolei zaś ambasadora polskiego w Stananach Zjednoczonych A. P. p. Patka.

Podziękowanie z powietrza

LWÓW. 22.9. — Minister Cót, prze latując nad Lwowem, nadał ze swej stacji radjonadawczej z samolotu depeszę do portu lotniczego we Lwowie z wyrazami serdecznego podziękowania za miłe przyjęcie, zgotowane mu w czasie pobytu we Lwowie.

Inspekcja

robót publicznych

Wczoraj powrócił do Warszawy minister komunikacji inż. Butkiewicz z dwudniowego objazdu robót prowadzonych z Funduszu Pracy na terenie województwa śląskiego i krakowskiego, gdzie zwiedził prace regulacyjne na Czarniej i Białej Przemysy, oraz dokonał inspekcji robót wodnych w Krakowie oraz Ispyni.

Aresztowanie działaczy

Stronnictwa Ludowego

ŁÓDŹ 22.9. Władze bezpieczeństwa roztoczyły ostatnio baczną obserwację nad wroga dla rządu działalnością Stronnictwa Ludowego w powiecie brzezińskim.

Po zebraniu dostatecznych dowodów z polecenia władz prokuratorów aresztowane zostały cztery osoby, mianowicie były minister rolnictwa Błażej Stolarski, były wójt gminy Pędków Jan Pakuła, Józef Judasz i Józef Joskowski.

W czasie rewizji osobistej znaleziono przy nich poważną ilość materiału kompromitującego.

Aresztowanych przekazano władzom sądowym w Tomaszowie, które zastosowały wobec nich areszt bezwzględny. (Ro).

14 dziennikarzy polskich w Gdańsku

GDAŃSK. 22.9. — Dziś o godz. 7-ej rano przybyła pociągiem pociągami z Warszawy wycieczka

14-tu dziennikarzy polskich

oraz 5-u korespondentów pism i agencji zagranicznych. Wycieczkę powitali na dworcu prezes gdańskiego syndykatu dziennikarzy nie mieckich Zarske w mundurze hitlerowskim oraz p. Tarnowski, referent prasowy Komisariatu Generalnego R. P. Dziennikarze polscy byli przy powitaniu p. Premiera Jędrzejewicza i min. Zarzyckiego na dworcu oraz obserwowali prze gląd kompanji policji, dokonyany przed gmachem Senatu.

12 pułków kawalerji przed Marszałkiem Piłsudskim

Uroczystości ku czci Jana Sobieskiego w dn. 6 października w Krakowie uświetnione będą wielką rewją wojskowa na Błoniach, w której weźmie udział 12 pułków kawalerji.

Defiladę kawalerji przyjmie Marszałek Józef Piłsudski.

Magistrat rozpoczął już budowę trybun, które pomieszcza 10.000 ludzi.

Min. Beck u Prezydenta Francji na długiej serdecznej rozmowie

PARYŻ 22.9. Wszystkie dzienniki zamieszczają sprawozdania z przebiegu drugiego dnia pobytu ministra Becka w Paryżu, podkreślając specjalnie, że wizyta ministra polskiego i p. Beckowej w pałacu Rambouillet przeciągnęła się blisko półtorej godziny i miała charakter wyjątkowo serdeczny, co przejawilo się w nadaniu min. Beckowi wielkiej wstęgi Legji Honorowej.

W Rambouillet dokonano zdjęcia

Szef Rządu Rzeczypospolitej z rewizją w Gdańsku

GDAŃSK 22.9. — O godz. 9-ej przybył do Gdańska

specjalny pociąg,

wiozący premiera Jędrzejewicza i p. ministra przemysłu i handlu Zarzyckiego wraz z towarzyszącymi im osobami.

Na granicy Wolnego Miasta w Kohenstern przyjął gości polskich przedstawiciel Senatu radca dr. Blume. Na peronie w Gdańsku zebrał się na powitanie senatorowie dr. Kluck, dr. Wierciński-Keiser i Batzer, wyżsi urzędnicy Senatu, komisarz generalny R. P. min. Papee z urzędnikami Komisariatu, kierownicy urzędów polskich i inne

fotograficznego prezydenta Republiki i pani Lebrun w towarzystwie ministra Becka z małżonką i ambasadora Chłapowskiego. Fotografje te zamieściły liczne dzienniki.

GENEWA 22.9. P. minister Beck w towarzystwie małżonki, dyrektora gabinetu Dębickiego i sekretarza osobistego Friedricha przybył dziś rano do Genewy, powitany na dworcu przez stałego delegata Polski w Lidze Narodów ministra Raczkińskiego i członków delegacji.

osobistości oficjalne. Liczne zebra na publiczność wznosiła okrzyki: „Niech żyje Polska!”

Pan premier z towarzyszącymi mu osobami wszedł do salonów recepcyjnych, gdzie minister Papee przedstawił członków Senatu gdańskiego oraz inne osoby.

O godz. 10-ej p. premier i p. min. Zarzycki udali się do gmachu Senatu, celem złożenia

wizyty prezydentowi Senatu dr. Rauschningowi. Przed gmachem ustawiona była kompania honorowa policji, która prezentowała broń. Po złożeniu wizyty premier i min. Zarzycki odjechali do gmachu Komisariatu Generalnego R. P.

Zastanówmy się trochę...

Okrutni Polacy i baranki niemieckie

W konsekwencji umów międzynarodowych opartych na Traktacie Wersalskim, mniejszości narodowe uzyskały bardzo cenne i słuszne prawo do wnoszenia skarg na krzywdy i gwałty, dla których niema sprawiedliwości w kraju przez nie zamieszkałym — przed forum Ligi Narodów.

Piszemy — bardzo cenne i słuszne jest to prawo. Ale zobaczmy — w jaki sposób różne mniejszości z niego korzystają.

Na obecnym porządku sesji Rady Ligi Narodów, która rozpoczęła się w dniu wczorajszym w Genewie, znajdują się skargi z polskiej i niemieckiej części Górnego Śląska. Skargi Polaków i Niemców.

Poznajmyż dla przykładu owe skargi.

Niemiec z polskiego G. Śląska p. Gwido Bieniek (!!!) żąda odszkodowania za wydarzenia z Polski.

P. sztymar Kozielek (tak: Kozielek!) żąda odszkodowania za odebranie mu przez urząd górniczy w Katowicach praw sztygara kopalnianego. (Odebrano mu je za pobicie dwóch górników).

P. dyrektor Piesch skarży się na usunięcie go ze stanowiska dyrektora jednej z kopalń. Nastąpiło ono wskutek stałych targów tego pana z robotnikami — na tle socjalnem.

W dalszym ciągu skarży się p. karczmarz Pawelczyk (!) z pod Katowic na miejscowe władze drogowe.

Z tego krótkiego przeglądu możemy się już zorientować jak strasznie krzywdzeni są ci „rodowici” (Pawelczyk, Kozielek, Bieniek i t. d.) Niemcy — przez polskie władze państwowe. Okropność! Skandal!! Barbarzyństwo!!!

A teraz wysłuchajmyż skarg Polaków, zamieszkałych w Niemczech.

Na pierwszym miejscu znajduje się petycja Związku Polaków w Niemczech, omawiająca złośliwe antymniejszościowe tendencje niemieckiego dekretu wyborczego, wymagającego skła-

dania pod listami kandydatów do parlamentu z 60,000 podpisów.

Druga petycja Związku Polaków w Niemczech dotyczy sprawy polskiego zgromadzenia po-

litycznego w Wielkich Strzelcach. Nadprezydent prowincji o-polskiej, dr. Lukaschek, zakazał odbycia zgromadzenia, oświadczając organizatorom, iż woli

Rada Ligi Narodów zastanawia się nad kałużą przed karczmą

GENEWA. 22.9. — 76 sesja Rady Ligi Narodów rozpoczęła się dziś pod przewodnictwem norweskiego ministra spraw zagranicznych Mohwinkla.

Przy ustalaniu porządku dziennego Rada Ligi musiała m. in. zdecydować co ma zrobić z petycją mniejszościową niejakiego Pawłczyka z polskiego Górnego Śląska, wniesioną na podstawie konwencji górnośląskiej. Skarży się on, że wskutek podniesienia poziomu szosy, przechodzącej przed jego karczmą, w czasie deszczu wytwarzają się kałuże, które utrudniają do niej

dostęp i domaga się od Rady Ligi nakazania rządowi polskiemu by przywrócił stan szosy z przed stu lat i wypłacił mu odszkodowanie. Rząd polski przesłał sekretariatowi generalnemu Ligi uwagi, w których stwierdza, że system ochrony mniejszości dotychczas nie ma jeszcze wpływu na warunki atmosferyczne, wobec czego zapobiegnięcie wytwarzaniu się kałuż nie jest możliwe.

Na wniosek sprawozdawcy, Rada postanowiła odesłać petycję do procedury lokalnej. (Patrz art. „Zastanówmy się trochę” na str. 2-ej).

Ponura farsa w trybunale Rzeszy Van Lubbe ogłupiony kokainą

LIPSK. 22.9. — Tel. wł. — W dalszym ciągu pierwszego dnia procesu o podpalenie Reichstagu po odczytaniu aktu oskarżenia, jako pierwszy zeznaje van der Lubbe. Już jako młodzieniec znalazł się w domu poprawy. Z zawodu jest murarzem. Do pracy odnosi się z wrodzoną niechęcią.

Powszechną sensację na sali rozpraw wywołuje stanowcze zaprzeczenie van der Lubbe, jakoby był komunistą.

Oskarżony van der Lubbe przyznaje, że w r. 1931 dokonał zamachu na urząd opieki społecznej w Schreweningen, wybijając szyby na znak protestu przeciwko niskim świadczeniom socjalnym, za co go skazano na trzy miesiące więzienia.

Van der Lubbe zaprzecza, jakoby w Sornewit był gościem narodowych socjalistów i twierdzi, że nigdy nie był narodowym socjalistą i w tym duchu nie prowadził żadnej działalności. Kilku świadków, przesłuchiwanym co do tej okoliczności, zarzuca sobie wzajemnie nieścisłość.

Van der Lubbe w czasie prze-

sluchiwania świadków śmieje się często. Przewodniczący pyta go o przyczynę. Oskarżony odpowiada na to, że przebieg rozprawy wydaje mu się śmieszny. Podkreśla to dwukrotnie z wzrastającym naciskiem.

Następnie, powracając do swych lat młodzieńczych van der Lubbe stwierdza, że w r. 1928 przewodniczył w Leivan na zebraniu młodzieży komunistycznej. Był członkiem partii komunistycznej i zwolennikiem hasła rewolucyjnego. Za przecza jakoby był anarchista. Indagowany przez przewodniczącego, van der Lubbe zaczyna udzielać coraz bardziej wymijających odpowiedzi. Własnego stanowiska politycznego, — jak oświadcza — sprzeczować nie potrafi.

Van der Lubbe robi wrażenie człowieka anormalnego. W ciągu dzisiejszej rozprawy kilkakrotnie przeczył i potwierdzał tym samym pytaniami. Do holenderskiej partii komunistycznej van der Lubbe wstępował kilkakrotnie.

Zachowanie się van der Lubbe i jego odpowiedzi mimowolnie przywodzą na pamięć, kursującą od wielu tygodni w Niemczech po-

„skargę w Genewie, niż dwa trupy na wiecu”. Zajście to jaskrawo maluje stopień bezpieczeństwa ludności polskiej w Niemczech.

Trzecia wreszcie skarga ze Śląska Opolskiego dotyczy zamordowania s. p. Piecucha w miejscowości Potempa. Morderców Piecucha rząd niemiecki ułaskawił, a ludność niemiecka budowała im bramy triumfalne.

★

Porównanie tych krzywd Polaków w Niemczech i „krzywd” Niemców w Polsce są tak wymowne, że nie trzeba ich chyba opatrywać żadnym komentarzem.

Bo pomyśleć tylko: w Niemczech mordercom Polaków stawia się bramy triumfalne, a w Polsce p. sztygarowi Kozielekowi nie pozwalają nawet bić polskich górników. Czy to jest sprawiedliwość?!!!

Zgon weterana porucznika kawalerji z r. 1863

Wczoraj nad ranem zmarł we Lwowie Teofil Jakób Bendkowski-Pindelski, por. kawalerji w czasie powstania w r. 1863-4, kawaler orderu Virtuti Militari, Krzyża Niepodległości, Wałecznych i wielu innych odznaczeń.

Urodził się w r. 1842. Brał czynny udział w powstaniu jako dowódca kawalerji w oddziale jazdy gen. Różyckiego i płk. Komorowskiego. Po powstaniu przez 30 lat tułał się na emigracji, zmuszony do ukrywania się pod przybranym nazwi-

skiem Bendkowskiego, gdyż za dezertera z wojska austriackiego skazano go na śmierć. Był on m. in. adiutantem pułk. Nullo i świadkiem jego zgonu pod Krzykawka. W czasie emigracji służył w oddziale le Sadyka Paszy (Czajkowskiego), później zaś był oficerem armii rumuńskiej.

Po powrocie do kraju w r. 1893 pracował w kolekcjach i brał niezmierne żywy udział w pracach społecznych.

głoske, że w więzieniu niemieckim poddano van der Lubbe „kuracji” kokainowej, aby uczynić zeń powolne dla hitlerowców narzędzie w czasie procesu.

W dniu dzisiejszym, drugim dniu procesu, natłok publiczności do pałacu trybunału równie wielki, jak wczoraj. Pewną sensację wywołuje fakt, że van der Lubbe sprawadzony został do sądu bez kałdaneł.

Procesem się nadal nie interesuje, wyraz twarzy ten sam, co wczoraj. Rozprawa obraca się dookoła jego osoby, o zbrodni zarzucają mu narazie się jeszcze nie mówi.

Na wstępie dzisiejszej rozprawy wygłasza swą opinię o van der Lubbe lekarz psychiatra Bonhöffer, któremu polecono zbadać oskarżonego w związku z zamiarem rozpoczęcia przez niego głodówki.

Rzeczoznawca oświadcza, że wówczas, gdy badał oskarżonego, był to człowiek fizycznie silny, wyglądał doskonale i nie przypominał tego człowieka, który siedzi na ławie oskarżonych. Rozmowę prowadził żywo, na wszystkie pytania dawał zreczne odpowiedzi.

Gdy dowiedział się, że chodzi o badanie psychiatryczne, zasnął się: „Wszystko w porządku. Najpierw podpala Reichstag, potem urządza głodówkę, teraz musi być wiec wariatem!”.

Gdy lekarz tłumaczył mu, że nie możliwym jest, aby Reichstag podpalił sam, van der Lubbe dowodził, że wszystko zależy od metody, przytem dodał, że podobne pożary miały być wzniecone i w innych gmachach.

W konkluzji lekarz uznał van der Lubbe za nie wykazującego żadnych chorobliwych momentów psychicznych, czy zaburzeń myślowych.

Pogoda

W całym kraju pogoda chmurna z drobniemi opadami, zwłaszcza w dzielnicach południowych. Rano mgły. Dość ciepło. Slabe wiatry z kierunków zmiennych.

Wróżby na dziś

Ranek nieźle się naogół zapowiada i może nam przynieść powodzenie i dobre poczucie.

Godziny przedpołudniowe nieźle się zapowiadają, ale nie należy zapominać, że godz. 14-2a przyniesie nam paszę niepomyślną.

Wieczór obiecuje dobre poczucie i zadowolenie w godzinach późniejszych, przyniesie powagę, skupienie, wzrost świadomości moralnej, chęć spełniania swych obowiązków. Naogół będzie przeważać tendencja do porozumienia i zgody.

Szef Rządu do pracowników państwowych „Przesądziłicie powodzenie Pożyczki Narodowej” Słowa uznania p. Premiera

Pan prezes Rady Ministrów ogłosił następującą odezwę do wszystkich funkcjonariuszów państwowych:

— W odpowiedzi na rozpisana przez Rząd Pożyczkę Narodową, stanęliście pierwsi na wezwanie, aby raz jeszcze zadokumentować swe głębokie przywiązanie do Państwa i całkowite zrozumienie jego potrzeb, które są i Waszemi potrzebami.

W odezwie Ogólnopolskiego Pracowniczego Komitetu Pożyczki Narodowej, podpisanej również przez wszystkie zrzeszenia pracowników państwowych, dałście wyraz swemu słusznemu przekonaniu o fatalnych skutkach zachwiania równowagi budżetowej, które Was w pierwszym rzędzie dotknąćby musiały.

Stwierdziłście też, co Państwu zabezpiecza równowaga jego budżetu, wymieniając na pierwszym miejscu niezawisłość polityczną i gospodarczą.

Ta krótka, lecz treściwa odezwa Wasza pozwala mi pominąć w moim do Was oświadczeniu — zarówno motywy, dla których rząd zdecydował się rozpaść Pożyczkę Narodową, jak też konieczność Waszego, wraz z całym społeczeństwem, udziału w subskrypcji pożyczki.

Uchwaliłście już sami minimalne normy, wedle których każdy funkcjonariusz państwowy ma subskrybować pożyczkę. W normach tych przewidzieliście słuszenie zwolnienie od moralnego przymusu tych, co zarabiają poniżej 100 złotych miesięcznie. Zmniejszyłście ogólną normę dla tych, co zarabiają 130 złotych miesięcznie. Dla

reszty zaś przyjęliście 75 procent uposażenia miesięcznego w stosunku do urzędników do siódmego st. włącznie, dla wyższych zaś sto procent jednomiesięcznego uposażenia.

Decyzje Wasze przesądziły już powodzenie pożyczki, a taki sam, jak Wasz oddźwięk, z jakim pożyczka spotkała się w całym społeczeństwie — zadecyduje zapewne o tem, że fundusze, dostarczone tą drogą Skarbowi Państwa, pozwolą nietylko pokryć nie dobór budżetowy w najbliższych kilku miesiącach, ale ułatwią gospodarce budżetową Państwa przez czas dłuższy.

Aby ułatwić Wam wykonanie Waszych decyzji, minister skarbu wyraził zgodę na odroczenie względnie zmniejszenie spłaty rat zaliczek na uposażenia, jakimi w wielu wypadkach obciążone są Wasze pobory.

Dziękując Wam serdecznie za dobrowolne i tak słusze ustosunkowanie się do sprawy Pożyczki Narodowej, muszę ze szczególnym podziękowaniem zwrócić się jeszcze do tych wszystkich grup urzędniczych, które w złożonych oświadczeniach stanęły do szlachetnego wysiłku i zadeklarowały subskrypcję w wysokości wyższej, aniżeli ogólnie przyjęte normy. Ta szlachetna licytacja stanie się niewątpliwie wzorem dla innych grup społecznych.

Dziękując wszystkim funkcjonariuszom państwowym za ich obywatelskie stanowisko, pragnę, jako minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, podziękować w szczególności

ści wielkiej rzeszy nauczycielstwa polskiego, którego licznych przedstawicieli widzę również wśród nazwisk, położonych pod decyzjami w sprawie subskrypcji Pożyczki.

Wierzę, że wobec tych decyzji nie zabraknie na listach subskrypcyjnych ani jednego funkcjonariusza państwowego, który wedle Waszych decyzji, powinien się tam znaleźć, a w szczególności również żadnego nauczyciela. I decyzja ta stanowić będzie cenny dokument chwili, na którym wzorować się będą inne warstwy społeczne oraz

kształcić Wasi wychowankowie i uczniowie.

Pragnę dać jeszcze wyraz swemu przekonaniu, że zajęte przez Was stanowisko w sprawie Pożyczki Narodowej będzie dowodem dla całego społeczeństwa, że jesteście najbardziej godni sprawowania szczytnych obowiązków publicznych i umiecie wysoko nieść sztandar idei Państwa Polskiego.

(—) Janusz Jędrzejewicz
Prezes Rady Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Strzał z dubeltówki Proces o zbrodnię w Brzozowie

Na czwartkowej rozprawie w dalszym ciągu badano świadków.

Św. *Tad. Jajko*, brat oskarżonego, zeznaje, że w związku z zabójstwem Chudzika był kilkakrotnie badany zarówno przez policję jak i władze sądowe. W czasie tych badań świadek nie zdradzał się z tem, że wie od swego brata, że to on jest zabójcą i że znane mu jest również miejsce podrzucenia strzelby. Tajemnicę tę wyjawiał komisarzowi Drewnińskiemu dopiero później. Drewniński miał obiecać świadkowi pomoc w porozumiewaniu się z bratem.

Następuje konfrontacja świadka z komisarzem Drewnińskim i przodownikiem Stankiewiczem. Obaj zaprzeczają zeznaniom świadka.

Po tej konfrontacji zeznają: nadkomisarz Patri, sędzia grodzki w Brzozowie J. Smoleń i nadkomisarz Schwartz. Wszyscy trzej zgodnie stwierdzają, że komisarz Drewniński brał w śledztwie czynny udział i że pierwszy wskazał na Jajkę, jako na domniemanego zabójcę.

Na tem zakończyła się rozprawa czwartkowa, z której początku dalszy sprawozdanie wczoraj.

Płk. Filipowicz opuścił Jadryn Przyjazd do Moskwy w niedzielę

MOSKWA, 21.9. Płk. Filipowicz opuścił dziś Jadryn, udając się do miasta Czeboksary, a stamtąd do Moskwy, gdzie oczekiwany jest w sobotę lub niedzielę. Wczoraj płk. Filipowicz po raz pierwszy opuścił szpital i w towarzystwie przedstawiciela rządu Republiki Czuwaskiej, reprezentanta głównego urzędu awiacyj cywilnej Kapłana i władz miejscowych zwiedził miejsce katastrofy, kolektwy i sowchoz. Płk. Filipowicz został

zaproszony przez robotników na obiad.

Przed odjazdem płk. Filipowicz udzielił wywiadu korespondentowi agencji „Posta” i przedstawił przebieg katastrofy, pokrywając się z doniesieniem korespondenta P. A. T., jednocześnie wyrażając wdzięczność miejscowym władzom za wzięcie udziału w poszukiwaniach kpt. Lewoniewskiego oraz za gościnne przyjęcie i troskliwą opiekę lekarską.

Zeznania powieszzonego Trzeci dzień procesu w Samborze

SAMBOR, 22. 9. — Tel. wł. — Na wstępie dzisiejszej rozprawy w procesie o mord truskawiecki przewodniczący zarządza odczytanie zeznań Biłasa i Danyłyszyna, złożonych przed sądem śledczym Skorzyńskim.

Obrona sprzeciwia się tej decyzji, twierdząc, że jest niedopuszczalne odczytywanie zeznań oskarżonych z innej sprawy. Trybunał po naradzie decyzje przewodniczącego zatwierdza. Sąd odczytuje najpierw zeznania Biłasa, zresztą już znane, w których Biłasa przyznaje się do morderstwa i opisuje sposób dokonania go. Z kolei przewodniczący zarządza odczytanie zeznań Danyłyszyna.

★

Po zeznaniach oskarżonego Baranowskiego wywiadała się między nim a obrońcą Bunija, adw. Suchewyczem, na stojącą wymianę zdań:

Dr. Suchewycz: — Pan powiedział, że konfidentami politycznymi byli dr. Łuznicki i Dydenko.

— Ja to stwierdziłem. Dr. uznicki dawał informacje polityczne kom. Czechowskiemu.

— Był pan przy tem?
— Nie, ale mówił mi o tem kom. Czechowski. Powtarzam tylko słowa kom. Czechowskiego.

W kołach ukraińskich ta wymiana zdań podzielała jak bomba, gdyż dr. Łuznicki jest członkiem ukraińskiego pisma „Nowyj Czas”. Relacja o tem ma być przedmiotem badań, utrudnionych jednak wskutek tragicznej śmierci kom. Czechowskiego.

„Nowyj Czas” zamieszcza narazie następujące oświadczenie redakcji: Za znaczący, że dr. Łuznicki, o którym Baranowski zeznał, że był konfidentem policji, jest członkiem naszej redakcji. Złożyło się tak, że przed kilku dniami dr. Łuznicki wyjechał na urlop do Wiednia i wraca dopiero na przyszły tydzień. Wskutek tego nie wiedząc nic o zeznaniach Baranowskiego, nie może na nie zareagować.

Barbarzyńcy i głupcy Mowa Wellsa o hitlerowcach

Znany pisarz angielski Wells na bankiecie literackim, urządzonym wczoraj w Londynie z okazji 67-jej rocznicy jego urodzin, wystąpił z ostrym atakiem przeciwko Hitlerowi, stwierdzając, że w Niemczech los niezależnych pisarzy i los księgarzy jest okropny.

Pewnego rodzaju energia i autorkloma części społeczeństwa niemieckiego nie powinny wprowadzać w błąd co do rzeczywistości niemieckiej.

To, co się dzieje w Niemczech — po-

wiedział Wells — nie jest wcale programem. Jest to po prostu barbarzyńskie nieszczęście cywilizacji, myśli i zdrowego rozumu.

Wells zwrócił następnie uwagę na prześladowanie księgarzy we współczesnych Niemczech i dał wyraz wierze, że w ostateczności zwyciężą jednak księgarze, pokonawszy głupie symbole, idjotyczne salutowanie i zastępujące okrucieństwa.

Zareczyny króla Iraku Cud-piękność pod osłoną czarzaia

W kilka dni po objęciu tronu po śmierci ojca, młody król Iraku Ghazi I-szy ogłosił urzędowo swoje zaręczyny.

Przyszłą królową jest kuzynka króla księżniczka Aliyah, córka ekskróla Hedżasa, Alego.

Dolar 5.65

BANKNOTY

Marka niem. 2.06 (w zaof.), czerwonec 0.95.

METALE

Dol. zł. 9.06, rub. zł. 4.76, rub. sr. 1.35, sr. bilon ros. 0.65.

DEWIZY

Berlin 213.5, Gdańsk 173.7, Belgja 124.8, Holandja 361, Londyn 27.6, Paryż 35.01, Praga 26.51, Sztokholm 143.5, Szwajcaria 173.3, Włochy 47.09.

Zdzisław Andrzejewski

CZERWONA PAJĘCZYNA

POWIEŚĆ

Do nabycia we wszystkich księgarniach

800,000 na Pożyczkę Narodową zadeklarowali pracownicy i Koncern „Huta Pokój“

Jak się dowiadujemy, pracownicy i robotnicy oraz sam koncern „Huty Pokój“ zadeklarował na Pożyczkę Narodową kwotę 800,000 złotych. Z sumy tej 270,000 przypada na sam kon-

cern, 210,000 na urzędników, zaś 213,000 na robotników łącznie z Huta Baildon, natomiast Kasy Chorych tego koncernu zadeklarowały resztując 90,000 złotych.

Dwóch niemieckich smarkaczy zrywało plakaty Pożyczki Narodowej

W dniu wczorajszym przychwycono dwóch uczniów gimnazjum mniejszościowego Guenthera Knapika i Waltera Paszka na zrywaniu plakatów o pożyczce narodowej. Obu młodzieniaszków przytrzyma-

dem wyrwała ich z jej rąk. Zostali oni przekazani do dyspozycji dyrekcji policji.

Zaznaczyć należy że Knapik jest synem sekretarza związków robotniczych niemieckich który ostatnio skazany został za prowokację antypolską na rok więzienia.

Szofer nadziany na kierownicę Straszna katastrofa ciężarowego samochodu

Z Żor donoszą: W godzinach popołudniowych ubiegłego czwartku wydarzył się na szosie między Pawłowicami i Warszowicami straszny wypadek samochodowy. Zdażający do Żor samochód ciężarowy firmy Nawrot, prowadzony przez 26-letniego Franciszka Ciemiege, wpadł na przydrożne drzewo, rozbijając się niemal doszczętnie.

Szofer Ciemiege formalnie nadział się na drażek strzaskamej kłie rownicy, zaś jadący przy nim 35-letni Franciszek Merda z Żor do-

znał złamanie obu rąk i nóg a ponadto szereg ciężkich okaleczeń. Jadąca z nimi pewna młoda dziewczyna wyszła cudem bez szwanku.

Pierwszej pomocy udzielił poszwankowanym patrol policyjny z Pawłowic, poczem ciężko rannych odstawiono do szpitala w Żorach. Nie odzyskali oni dotąd przytomności i istnieje słaba nadzieja utrzymania ich przy życiu.

Zaznaczyć należy, że na tem samym miejscu było już kilka śmiertelnych wypadków.

Wojna na targowisku Bezrobotni użyli dowoli owoców

Z Tarnowskich Gór donoszą: Na tutejszej targowicy doszło do niezwykłej bójkę między handlarzami owoców, która na szczęście miała bezkrwawy przebieg, bowiem jako pociskami posługiwano się tylko jabłkami, gruszkami i śliwkami, dzięki czemu nikt nie poniósł rany. Jedynie handlarzka Nowakowa wycofując się z pola bitwy zwichnęła sobie nogę i

została przewieziona do szpitala powiatowego.

Bójkę zlikwidowała policja, rozpraszając uczestników przy pomocy pałek gumowych.

Żywy udział w bójkę wzięli bezrobotni, którzy zbierali rozrzucone owoce, mogąc się raz do syta najeść za darmo.

Dzika zemsta Nieznani sprawcy wybili wszystkie szyby

Z Tarnowskich Gór donoszą: Dzisiejszej nocy nieznani narazie sprawcy dokonali zbiorowego najeścia na dopiero co wykończony dom czynszowy, należący do Juliusza Brynicera przy ulicy Starotarnogórskiej. Sprawcy powybili wszystkie szyby w całym domu, wydzierając je miejscami nawet z ramami.

W ciągu dnia wczorajszego prowadzone były na terenie Tarnowskich Gór

energiczne dochodzenia pod osobistym kierownictwem kom. powiatowego komisarza Buly. W wyniku dochodzeń przytrzymało kilka osób, które mają być zamieszane w tę sprawę.

Wypadek ten wywołał wśród mieszkańców miasta niebывale poruszenie oraz liczne komentarze. Jak słyhać ma się w tym wypadku z aktem dzikiej zemsty.

Jak zabawiają publiczność u TIC-a Radjoprogramy niemieckie mają pierwszeństwo

Od mieszkańców Królewskiej Huty dochodzą nas skargi na własności domu jednolitych cen pod nazwą TIC, którzy wbrew przyjętemu dobremu obyczajom narażają kupującą publiczność na przykrość wysłuchiwanie programów niemieckich stacji radiowych które transmitują za pośrednictwem kilku głośników.

Rzadko się zdarza, aby radjopaparar firmy TIC odbierał stacje polskie, natomiast przeważnie nastawia się go na stacje niemieckie,

które ostatnio nadają prowokacyjne odczyty i audycje wręcz wrogie naszemu państwu.

Jeśli panowie od TIC-a uważają, że audycje niemieckie są wabikiem dla publiczności, to się grubo mylą.

Polska publiczność będzie stronić od firmy, która kpi sobie z jej narodowych uczuć.

Audycjom niemieckim u TIC-a należałoby położyć kres.

Dostojnicy Kościoła zawitają na Śląsk

W niedzielę 24 b. m. przybywają na Śląsk z Warszawy Jego Eminencja Kardynał Kakowski ksiądz biskup Gall i ks. biskup połowy W. P. Gawlina z wizytą do biskupa śląskiego ks. dr. Adamskiego.

Dygnitarze kościelni wstąpią do Wielkich Piekar gdzie znajduje się cudowny ołtarz Matki Boskiej, oraz zwiedza dom rekolekcyjny w Kokoszycach.

Sensacyjne aresztowanie Dr. Korczyński oskarżony o oszustwa

Wywiadowcy katowickiego wydziału śledczego aresztowali w czwartek w godzinach popołudniowych na polecenie sędziego śledczego ameryta państwa dr. Lesława Korczyńskiego, nadzorcę sądowego.

Dr. Korczyński znajduje się pod zarzutem składania fałszywych zeznań przed sądem, fałszowania dokumentów i oszustwa.

Aresztowanie jego stanowi ogromną sensację dla Śląska.

Pudełko z sardynkami uratowało życie przemytnikowi

Wczorajszej nocy na odcinku granicznym pod Łagiewnikami natknął się patrol na grupkę przemytników, którzy usiłowali dostać się do Polski.

Kiedy wezwano do zatrzymania się nie odniosło skutku, strażnicy oddali kilka strzałów. Jedna z kul trafiła Jerzego Kiwicę, który cudem tylko uratował życie, bowiem kula uderzyła w plecak wypełniony pudełkami sardynek, przebijając kilka, a zabierając się na ostatniemu, przylegającemu do pleców.

Razem z Kiwicem przytrzymało również mieszkańców Łagiewnik, Jerzego Matuszka i Franciszka Mośca. Wraz z zajętym towarem od-

stawiono ich do urzędu celnego w Łagiewnikach.

Śmierć górnika pod bryłą węgla

Wczoraj wieczorem o godz. 8.30 na kopalni Maks w Michałowicach miał miejsce śmiertelny wypadek, którego ofiarą padł ładowacz, Ryszard Kabot (Kościełna 6). Na zajętego ładowaniem węgla na filarze pokładu Karolna, Kabota runęła olbrzymich rozmiarów bryła węgla, która zmiażdżyła go na śmierć. Kabot osierocił żonę i dziecko.

Na miejsce wypadku zjechała komisja w osobach delegata okręgu urzędu górnictwa inż. Lubowickiego i prokuratora Mehofera, celem ustalenia przyczyn wypadku.

Przemytnicy sacharyny

Władze policyjne przytrzymały w Nowym Bytomiu braci Alfonsa i Ottona Wojtyśzków oraz Romana Spojda, wszystkich z Rudy Śląskiej, co do których istniało podejrzenie, że zajmują się od dłuższego czasu zawodowo przemytem sacharyny.

Istotnie też przy rewizji osobistej znaleziono przy nich znaczną

ilość sacharyny jak również korespondencje stwierdzające, że przemytem zajmują się zawodowo.

Jeden z przytrzymałych, mianowicie Spojda poszukiwany jest po zatem przez władze wojskowe za uchylenie się od służby wojskowej.

Wspólnicy bandyty oskarżeni o kolportaż fałszywych 100 zł.

Sąd okręgowy w Katowicach rozpatrywał wczoraj sprawę Antoniego Błaszczyka i Leona Żołądowskiego z Nowej Wsi, wspólników bandyty Jarkulisa, który w swoim czasie się zastrzelił, oskarżonym o kolportaż fałszywych banknotów 100 zł.

Oskarżeni wypierali się winy twierdząc, iż nie wiedzieli, że otrzymane od Jarkulisa banknoty są fałszywe.

Przewód sądowy wykazał jednak pełną ich w tym kierunku świadomość, wobec czego zostali skazani każdy po trzy lata więzienia.

Złodzieje przewodów wysokiego napięcia oskarżeni o zabójstwo policjanta

Z Mikołowa donoszą: Przed tutejszym sądem grodzkim odbyła się dzisiaj rozprawa przeciwko domniemanym sprawcom usiłowanego zabójstwa na osobie st. post. Garnarczyka, Przykłękowi i Księżykowi, mieszkańcom Janowa.

Wraz z trzecim swoim towarzyszem niejakiem Faską, zostali oni przychwyteni na gorącym uczynku kradzieży przewodów wysokiego napięcia pod Kostuchną, przyczem w wyniku starcia Faska został na miejscu zabity, zaś st. post. Garnarczyk ciężko po-

strzelony. Krzykłęk i Księżyk zdołali zbiec. W toku dochodzeń policyjnych ujawniono ich i przytrzymaono. Mieli oni odpowiadać przed sądem dożywotnim.

W czasie śledztwa zaszedł jednak nieoczekiwany zwrot na korzyść oskarżonych i udział ich w zabójstwie Garnarczyka nie został dostatecznie dowiedziony, wobec czego odpowiada li tylko za dzikie kłusownictwo i sąd zasądził każdego z nich na karę po pół roku więzienia.

Scigany przez sądy polskie

Władze graniczne niemieckie wydały na przejściu Bytom — Dworzec w ręce władz polskich wydalonego z Rzeszy obywatela polskiego, Stanisława Sonenberga z Poznania, który przebywał na terenie Niemiec nielegalnie.

Jak się okazało Sonenberg scigany jest przez sądy polskie za liczne włamania i kradzieże.

Osadzono go tymczasowo w więzieniu w Król. Hucie do dyspozycji sądów polskich.

Bezczelny rzeźnik prowokator

dostanie nauczkę za niepoczytalne brednie

W ubiegły czwartek w godzinach popołudniowych restauracja rzeźni miejskiej w Królewskiej Hucie była terenem skandalicznej prowokacji, której bohaterem był dyrektor i jeden z udziałowców firmy Bracia Rudzcy (fabryka bekonów) Johann Arndt, zamieszkały w Katowicach, Pomatowskiego 34.

Wobec zebranych tam licznie osób Arndt zmiewał naród polski, wyrażając się pozatem pogardliwie o Marszałku Piłsudskim, na zywając go Żydem, którego należy

unieszkodliwić tak, jak to uczynili hitlerowcy z Żydami w Niemczech.

Bezczelny rzeźnik nie ograniczył się do tego, lecz również nazwał Rotę Konopnickiej „Ein gemeines Lied“. Wiadomość o tej niesłychanej prowokacji rozeszła się szybko wśród pracowników rzeźni, którzy powiadomili policję.

W ciągu dnia wczorajszego Arndt został przytrzymany i do ukończenia dochodzeń siedzi w areszcie po

licyjnym w Królewskiej Hucie.

Jak się dowiadujemy, Arndt, który jest Oberleutnantem armii niemieckiej i w czasie wojny światowej oraz powstania brał udział po stronie niemieckiej jako lotnik, był już karany za prowokacje, a ostatnio przez sąd administracyjny za okrzyki „Heil Hitler“.

Należy się spodziewać, że Arndt za czyn swój należyście odpokutuje.

Dozorca postrzelił bezrobotnego w walce o węgiel z bieda - szybu

Z Orzesza donoszą: Wczorajszego wieczoru dwaj dozorczy leśni zatrzymali w lesie w Wielkim Debińsku parokonną furmankę naładowaną węglem z biedaszybu, powożoną przez braci Bernarda i Emila Kajserów.

Zatrzymani przez dozorców bracia rzucili się na nich, zamierzając ich uśunać i węgiel swobodnie przewieźć.

Jeden z dozorców w toku szamotaniny dobył rewolweru, raniąc Emila Kajsera w lewą nogę powyżej kostki.

Pomysłowi przemytnicy uszkodzili sygnały kolejowe

Z Dziedzice donoszą: Nienajci dotąd sprawcy uszkodzili wczorajszego wieczora urządzenia sygnałowe na torze kolejowym na przestrzeni Dziedzice — Zabrze.

Wynik przeprowadzonych dochodzeń wskazuje na to, że uszkodzenia sygnałów dopuścili się przemytnicy,

powodując w ten sposób zatrzymywanie się pociągu, względnie zwolnienie biegu, wskutek czego mieli możliwość opuszczenia pociągu z przemytem bez narażenia się na pościg.

Dochodzenia w tej sprawie prowadzą władze policyjne wspólnie z delegatami kolei.

Handlowe kombinacje Reginy Zysk naraziły ją na konfiskatę towarów i grzywnę

Pani Regina Zyskind, kupcową gina nie posiada dokumentu, nazywanego patentem handlowym, który to dokument wydają władze skarbowe, a w który zaopatrywać się muszą osoby uprawiające handlowy proceder.

O tym drobnym szczególe pani Regina „zapomniała“ będąc w Niemczech, że skoro nabywa towar wprost od władz skarbowych (celnych), przepis o wykonywaniu świadectwa handlowego ją nie obowiązuje.

Władze skarbowe były jednak innego zdania i przekonawszy się, że świetnie prosperujący interes pani Zyskindowej przynosi zyski — postanowiły wymierzyć jej karę w kwocie 5 tysięcy złotych, a na wszelki wypadek zajął cały zapas towaru na poczet tej kary.

Pani Regina wydzierała sobie włosy z głowy, gdyż przyjemność ta musiała ją spotkać w sam żydowski nowy rok.

Popłoch na zie'onej granicy Strzały „zielonków“ rozbiły dwie szajki

Dzisiejszej nocy przez odcinek graniczny pod Szarlejem usiłowała przedostać się do Polski wieloosobowa szajka przemytników z partią towaru.

Dla wybadania terenu przemytnicy wypuścili szpiece w osobach Emanuela Duraja z Szarleja i Kazimierza Soboty z Brzozowic, którzy wpadli w objęcia przycajonych strażników i zostali przez nich zatrzymani.

Do postępujących za nimi przemytników oddali strażnicy kilka strzałów skutkiem czego zmusili przemytników do odwrotu na teren niemiecki. Zatrzymanym odebrano 20 kł.

pomarańcz i tyleż drożdży. Towar wraz z zatrzymanymi powierzono urzędowi celnemu w Szarleju.

Teże samej nocy zatrzymali strażnicy na odcinku granicy pod Brzozowicami kroczących na czele szajki przemytniczej dwóch osobników. I w tym wypadku padły strzały, które zmusiły ich do ucieczki.

Zatrzymanych, którymi okazali się mieszkańcy Zagłębia Dąbrowskiego, Stanisław Potyczka (Grodziec) i Wiktor Skóra (Czeladź) wraz z zajętymi pomarańczami odstawiono do urzędu celnego w Brzezinach śl.

Krwawa bitwa

Wczorajszego popołudnia w podwórzu realności przy ul. Jana w Królewskiej Hucie doszło do krwawej bitki na tle osobistych porachunków między braćmi Alfiredem i Alojzym Skorupą, a Konradem Orlikiem.

W czasie bitki Orlik został pobity łaską, a w odwet za to Alfired Skorupa został pełnięty przez Orlika nożem w szyję, odnosząc ciężką ranę. Poszwankowanych odwieziono do szpitala miejskiego.

Karkołomna wyprawa złodziejska

Wczoraj nad ranem dostał się nieznanemu sprawcy do mieszkania Ernesta Morawca, mistrza piekarskiego w Król. Hucie (Styczńskiego 4). Sprytny rabuś korzystając z tego, że Morawiec bawi w swej piekarni, wskoczył na okno parterowe i otworzywszy górną część okna wszedł do wnętrza. Po splądrowaniu mieszkania złoczyńca zadowolony się kasetą oszczędnościową M. K. O. zawierającą około 300 złotych, tą samą drogą mieszkanie opuścił.

Pan Morawiec zwrócił się do policji z prośbą o wyśledzenie złodzieja.

Pogrom złodzieiów drobnu

Funkcjonariusze wydziału śledczego z Katowic zlikwidowali wczoraj grasująca od dłuższego czasu szajkę złodzieiów drobnu, którzy gnasowali w centralnym rewirze przemysłowym wyrządzając duże szkody.

W skład szajki wchodził bracia Roman i Jerzy Ogłódki oraz Brunon Peda i Alfred Koźlik wszyscy z Małej Dąbrowki. Uważano również jako stałego odbiorcę na skradziony drób Pawła Pudełkę, również mieszkańca Małej Dąbrowki.

Zarówno u przytrzymanych jak i u Pudełki znaleziono wielką ilość kur, indyków i t. p. drobnu, pochodzącego z kradzieży.

Jajeczna kradzież

Panią Annę Kostrzewową, handlarzkę targową w Król. Hucie (Cmentarna 6) spotkała onegdaj na rynku niemiła przygoda. Z pod zyda, na którym siedziała, wyciągnął jakiś spryciarz kosz zawierający 1,200 sztuk jaj deserowych i czmychnął z nim jak kamfora.

Pani Kostrzewowa podniosła wielki larum, ale złodziej zdołał się dawać uwinąć wyrządzając szkodę na 85 złotych.

Pani Kostrzewowa postanowiła na przyszłość nie siadać na... jajach.

ogłoszenia DROBNE

PODAJE do wiadomości, że za zadane długi zrobione przez mego małoletniego syna Karola, który opuścił dom rodzicielski, nie bore żadnej odpowiedzialności, ni też nie bude płacić kosztów jego utrzymania. Karol Madeja, sen., Łagiewniki Śl.

POMOCNIK BIUROWY młodszy, obznajmiony z wszelkimi pracami biurowymi poszukuje posady od zarzą. Łaskawe oferty do N. Czasu pod „Sumienny“.

POSIADAM większą gotówkę i auto osobowe. Oczekuje korzystnych propozycji. Oferty do administracji pod „gotówka“.

UWAGA! Warsztat szewski Królewska Huta, ul. Stawowa 3a i Wolności 57 wykonuje wszelkie reperacje oraz obuwie na miarę. Zelowanie systemem „Ago“. Ceny kryzysowe.

Z pieca na łeb

Mieszkaniec Katowic, Edmund Magóra (Kozielska 6), miał wczoraj rano przykry wypadek, który omal nie skończył się bardzo tragicznie. Czując porządkę, pan Magóra wspiął się na wysoka, ale niezbyt pewną drabinę, która pod ciężarem jego ciała runęła na ziemię, grzebiąc pod sobą pana Magóra.

Z licznych obrażeniami na głowie i innych członkach p. Magóra przewieziono do szpitala miejskiego, gdzie po został na kuracji.

REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO

Sobota, dnia 23 b. m. „Odsiecz Wiednia“ (dla szkół) godz. 15.30. „Kobiety i interesy“ godz. 20-ta.

Niedziela, 24.9 o godz. 16-ej „Halka“, o godz. 20-ej „Kiedy wrócisz“.

Poniedziałek, 25.9 o godz. 20-ej „Tosca“.

Wtorek, 26.9 o godz. 20-ej „Kobiety i interesy“.

TEATR POLSKI NA PROWINCJI

Piątek, dnia 22 b. m. „Fraulein Doktor“ — Rybnik, o godz. 12-tej dla bezrobotnych.

Król. Huta. Sobota, 23.9 o g. 15.45 dla szkół „Odsiecz Wiednia“.

Bielsko. Poniedziałek 25.9 o g. 20 „Fraulein Doktor“.

PREMIERA „KOBIECY I INTERESY“

Dziś, w sobotę 23 b. m. o godz. 20 premiera komedii Wrocławskiego p. t. „Kobiety i interesy“. Bogactwo i nowość tematu, podpatrzenie zjawisk życia współczesnego, błyskotliwy i pełen pikanterii dowcip, właściwy wysokiemu kunsztowi pisarskiemu autora są nieprzeciętnymi zaletami nowej komedii Wrocławskiego. Reżyseruje Kochanowicz. Obsada stanowią czołowe sily zespołu.

Jutro w niedzielę wieczorem po raz drugi „Kobiety i interesy“.

GOŚCINNE WYSTĘPY OPERY WARSZAWSKIEJ

W niedzielę dnia 24 b. m. o godz. 16.00. wzięmy na scenie Teatru Polskiego nieśmiertelną operę narodową St. Moniuszki „Halkę“ w najlepszej obsadzie.

RADJO

KATOWIWCIE, Sobota 23 września.

7.00: „Kiedy ranne wstają zorze“.

7.05: Gimnastyka. 7.20: Muzyka z płyt.

7.52: Chwilka gospodarstwa domowego. 11.57: Sygnał czasu i hejnał z Turynia. 12.05 — 13.00: Muzyka (płyty) i komunikaty. 14.55 — 16.00: Muzyka (płyty), w przerwie: komunikaty gospodarcze. 16.00: Audycja dla chorych. 16.30: Pieśni. 17.00: Skrzynka dla dzieci. 17.25: Muzyka lekka. 18.15: „Sobieski i zamek w Olesku“ 18.35: Recital skrzypcowy. 19.00: Apel poległych strzelców. 19.25: „Fotografika na tle najnowszych zdobyczy przemysłu fotograficznego“. 19.40: Rozmaitości. 19.45: Kwadrans literacki. 20.00: Muzyka lekka. 21.30: Koncert Chopinowski. 22.00 — 24.00: Muzyka taneczna; w przerwie wiadomości sportowe i meteorologiczne.

Tajemnice toru wyścigowego

W LABIRYNCIE SLEDZTWA

Matrasz zaczął opowiadać, ale opowiadanie to przez pewien czas nie kleiło się. Intendent Jarzębowicz zwrócił się wobec tego do komisarza, aby przerwano badanie na godzinę t. j. do czasu pierwszej wizyty lekarza, który będzie mógł określić, czy i w jakim stopniu zeznania Matrasza mogą być wiarygodne. Jako stary fachowiec, który uczestniczył już przy wielu badaniach pan Florjan Jarzębowicz znał się na tem doskonale.

Komisarz przychylił się do słów intendenta i wszyscy panowie opuścili salę szpitalną. Na zlecenie Jura sanitariusz szpitalny kupił kilka pomarańcz i zaniósł je Matraszowi.

Lekarz nie znalazł poważniejszych obrażeń — jedynie tylko bolesne stłuczenia, które musiały przeminąć lada dzień. Zastosował jednak środek wzmacniający. Matrasz, który wskutek temperatury chętnie jadł pomarańcze, ani spostrzegł się, jak minęła godzina i wszyscy panowie znów w komplecie znaleźli się przy jego łóżku. Teraz opowiadanie poszło już daleko łatwiej. Przewodnik, który także zjawił się w charakterze protokulanta, zapisywał skrupulatnie każde pytanie i odpowiedź.

— Z kim, jeśli chodzi o personel wyścigowy lub osoby mogące mieć coś wspólnego z wyścigami?

— Zaraz, zaraz... muszę sobie dobrze przypomnieć... ale — chyba z nikim więcej prócz mego chłopca tajemnego, Małkowskiego nie miałem do czynienia...

— A czy do tego Małkowskiego posiada pan pełne zaufanie?

— Dlaczego zapytuje pan o to, panie komisarzy?

— Dlatego, że właśnie co do niego polibja ma pewne zastrzeżenia.

— Ten chłopiec dotychczas wydawał mi się wierny i oddany.

— I nic nie zachwiało w panu wiarę w niego?

— Jeżeli nie liczyć pewnego drobniaczka — to chyba nie...

— Panie Matrasz, niech pan weźmie pod uwagę, że nieraz to, co wam wydaje się małe i nic nie znaczące, ma dla nas ogromne znaczenie, musi mi pan więc dokładnie opowiedzieć o wszystkich swoich wątpliwościach.

— Nie podobało mi się, że ten chłopiec ostatnio zaczął żyć bliżej z drugim chłopcem z wyścigów, Wypychem, który cieszy się zdecydowanie złą opinią.

— Widzi pan, to jednak bardzo ważne. A czy nie mógłby pan powiedzieć czegoś bliższego o tej przyjaźni?

— Nic pewnego nie wiem, jednak wystarczyło mi to, że widziałem raz Małkowskiego w stanie podchmielonym na ulicy z Wypychem i jeszcze uliczną kobietą, która znana nam jest z tego, że bierze udział w kombinacjach wyścigowych.

— No widzi pan, rzecz się robi coraz ciekawsza. No i cóż ten Małkowski — dokąd poszli razem z Wypychem.

— Dalej na wódkę — do knajpy na Puławskiej, pan wie do której? Do tej gdzie się schodzą różni kombinatorzy...

— Wiem, wiem, czy dawno to było przed pana wypadkiem?

— Na dwa dni.

— Hm! A czy po tem jak pan widział Małkowskiego w tem złem towarzystwie, czy nie czynił mu pan wymówek z tego powodu.

— Owszem, czynilem.

— Jak on się odniósł do tego?

— Początkowo bardzo źle. Tak, jakby miał urazę, że wtrącam się do jego życia poza torem.

— A później?

— Później zdawał się uwierzyć w to, że towarzystwo Wypycha nie nadaje się dla niego.

— Czy na tem skończyła się wasza rozmowa?

— Nie. Mówiłem z nim o „Eliksirze“, którego bardzo kocham. Wspominałem, że ten koń powinien jeszcze niejedno pokazać na torze.

— A co on na to?

— Mówił, że temu koniowi trzeba dawać codzienną szkołę.

— Czy kiedykolwiek przedtem ten chłopiec zdradzał zainteresowanie tem, co działo się w stajni. Czy mówił o formie koni?

— Nie, nawet mnie to zdziwiło, że tak nagle okazał to zainteresowanie.

— Czy pan sam siodłał sobie konia?

— Nie, to zawsze robi chłopiec.

— Czy nie zauważył pan jakiej niepewności w siodle?

— Nie, siedziałem na koniu zupełnie pewnie...

— Dopiero?...

— Dopiero na samej przeszkodzie wydało mi się, że coś trzasło, nawet nie wiem, czy to coś trzasło, poprostu miałem uczucie jakgdyby ktoś silną ręką usiłował

zdziać mnie z konia, co było później, niestety, nie umiem powiedzieć.

— My zato znamy dalszy ciąg.

— ??!!

— A więc mamy podejrzenie, jeszcze zresztą niezupełnie skryształizowane, że ktoś, komu widocznie zależało na pańskim życiu, przeciął popręgi u siodła. Zadając panu pytanie, które miało na celu odtworzenie pańskiej sytuacji w ciągu ostatnich dni, chciałem właśnie ustalić — komu zależało na tem, ażeby pozbyć się pana i to natychmiast.

— Nie, zupełnie nie wyobrażam sobie.

— Trudno, będę musiał zadowolić się danymi, które od pana uzyskałem. Może mi pan jednak powie, czy nie bierze pan udziału w jutrzejszej „Wielkiej Warszawskiej“ — może stanowi pan dla kogoś pod tym względem konkurencję?

— Nie, nasze konie nie idą w tym wyścigu.

— Ano, to praca moja narazie jest skończona. Może Małkowski będzie mógł uzupełnić nam dane śledztwa.

Komisarz uściskał rękę Matrasza, życzył mu szybkiego powrotu do zdrowia i wyszedł.

Pozostali tylko Orłowski i Jur. Do nich zwrócił się Matrasz z pytaniem, które nurtowało w nim od rana.

— Co z „Eliksirem“?

— Skończył już karierę, biedak — rzekł Orłowski.

— Złamał nogę?

— Nie, ale poważnie nadwyrężył sobie wszystkie. Będzie musiał odejść do stada. W każdym razie ten skok, który się nie udał, był jego ostatnim skokiem w Warszawie.

Jur zauważył głęboki żal, jaki odmalał się na twarzy Matrasza.

— Niech pana to nie przeraża, panie Stefku — mamy już nowe koniki. Będzie pan miał niebyłejakie pole do popisu — byle pan tylko jaknajprędzej czuł się dobrze i silnie.

Pożegnali się i wyszli.

Matrasz został sam. Siostra widząc jego wyczerpanie, przyrzadziła mu szklaniczkę soku z pomarańcz. Potem podała lekarstwo. Matrasz czuł dla niej niewysłowioną wdzięczność.

— Jutro przyjdzie pana siostra — mówiła.

Stefan niecierpliwie czekał tego momentu.

(Dalszy ciąg jutro).

Pełna tabela wczorajszego ciągnięcia Loterii Państwowej

Jutro z koła loteryjnego wyciągnięta będzie wygrana miliona zł., — a w szczęśliwym wypadku — dwa miliony.

Główne wygrane

Zł. 20.000 na Nr.: 9671
Zł. 10.000 na N-ry: 111404
114317 132682

Zł. 5.000 na N-ry: 527 67671

Zł. 2.000 na N-ry: 2248 6156

17161 19697 20647 21172 35397

50331 56728 61461 74170 75804

104726 110836 131319 133137

136781 147330 149948 152027

153658

Zł. 1.000 na N-ry: 119 2304,

2667 5030 6327 10468 11395

11557 12148 15265 33463 35937

40528 42972 43193 50971 57068

64543 76144 83299 83891 83719

86161 87807 88407 92091 93120

93311 94998 105880 109454

113535 115046 122704 123700

124986 129200 129893 131033

131592 135424 136484 143124

146727 154910

II.

20.000 zł. na n-ry: 3100 123519

15.000 zł. na nr.: 133196

10.000 zł. na nr.: 18722

5.000 zł. na n-ry: 38610 83665

84333 149762

2.000 zł. na n-ry: 4431 25844

27204 27451 29870 32274 55631

58386 65907 82446 89504 103486

112635 121468 136120 140440 153336

1.000 zł. na n-ry: 7110 9184

9721 16959 17142 26053 30993

33238 48181 48199 48701 51901

53218 60947 66169 66500 68497

81390 82067 85557 91861 95234

97733 100398 101876 108167 111742

117117 149078 149476 151522 154976

Sprawdzajcie losy w Kolekturze Szczęścia

KAFTAL KATOWICE

Oddziały: Król Huta, Tarn. Góry, Bielsko
Tam padła NAJWIĘKSZA wygrana w dziejach
loterii 1.000.000 złotych na Nr. 61415.
Ciągnięcie V klasy trwa od dn. 23 b. m.
Główna wygrana 2.000.000 złotych.

Po 250 zł.

I i II ciągnięcia

11 145 332 445 610 98 828 1119 285 420

728 979 2017 101 9 13 96 262 72 441 47

565 709 10 818 73 935 3118 30 44 413

537 734 83 831 965 4042 146 206 11 319

429 577 726 98 836 5088 221 406 518

81 93 655 717 800 55 91 996 6067 344

478 85 88 845 47 982 7027 117 94 366

415 25 641 77 92 926 95 8068 176 239

330 455 72 89 622 77 701 42 9031 72

203 73 394 484 854 964 66.

10093 104 18 317 55 519 764 820 73

11045 85 181 410 63 508 635 803 962

12025 78 200 371 468 77 542 756 811 21

909 74 13319 94 409 501 822 52 97 904

5 14043 87 239 310 475 742 78 86 803 6

46 15145 64 80 84 85 255 317 523 658

742 92 833 16136 242 515 610 40 75 783

825 86 98 979 80 17048 80 113 87 263

364 67 407 16 600 858 991 18065 253

313 59 411 46 74 526 34 88 653 723 812

900 19205 46 347 86 400 559 652 802 30

20062 104 226 57 402 4 564 624 749

801 994 95 21267 325 42 528 89 660 936

22085 197 200 52 339 70 402 29 521 749

98 812 55 64 906 54 23010 49 55 75 331

456 63 524 61 73 657 746 846 59 964

24302 72 627 59 945 25095 125 80 270

408 525 693 848 96 903 29 48 74 26013

86 177 243 50 72 368 584 656 762 821

998 27088 768 898 28256 68 302 29 611

89 724 900 7 93 29340 76 531 93 731 86

866 937 96.

30148 200 19 344 84 456 95 98 524

680 852 911 83 31046 99 184 293 562

85 838 99 917 32185 235 72 411 650 702

61 814 33113 54 62 84 301 428 78 560

653 724 59 66 818 25 963 34122 210 360

477 93 599 614 79 735 964 87 35197 336

457 563 72 628 745 92 845 941 79 36118

53 78 354 432 569 645 792 802 73 945

60 65 37012 143 200 10 64 322 89 661

745 57 64 820 38026 61 90 183 247 65

88 377 582 898 923 39147 282 853 54 97

710 26 806 98.

40030 83 161 225 448 566 722 848 965

41100 21 23 139 40 523 684 908 42129
362 440 676 733 880 920 59 43236 48
495 520 603 710 81 846 81 928 33 44123
207 45 68 442 522 657 752 881 979
45125 71 204 59 76 318 423 46005 75
142 285 385 468 626 753 843 47020 91
350 77 423 72 501 6 68 829 63 951 85
48114 15 80 223 324 50 72 423 694 731
827 34 989 49018 43 215 542 662 734
980.

50038 110 218 358 69 451 514 613 58
77 720 27 949 50 74 51192 234 61 364
524 62 788 885 910 23 40 52041 132 295
335 54 68 430 631 36 53 753 879 53014
49 210 354 87 562 77 622 60 705 54077
91 107 205 321 90 483 647 807 995
55006 176 373 455 87 602 858 66 93078
56110 233 81 349 84 91 979 57004 45
113 270 383 487 740 882 947 90 57051
63 71 130 33 98 231 307 409 15 49 639
700 10 818 913 55 59145 55 250 319 418
523 92 656 99 788 811 49 74 79.

60108 39 274 88 711 76 911 46 61098
141 71 81 216 446 65 568 674 86 900
62090 131 211 53 63 319 423 564 621 86
749 844 48 993 63232 316 460 822 977
64062 68 84 112 219 529 27 640 74 95
896 931 93 65294 499 532 655 951 66136
343 403 640 747 905 28 67025 29 89 177
392 466 527 69 673 842 44 60 977 82 88
68008 101 60 317 451 621 42 778 903 93
69027 54 108 208 32 46 438 899.

70181 98 840 47 82 93 71228 375 406
623 73 923 53 72082 122 549 785 905
73090 137 439 619 70 702 32 805 74120
75 81 209 33 369 449 515 38 46 721
75030 114 58 69 85 439 77 642 800.
76053 191 328 43 50 580 82 754 77069
120 258 373 519 639 709 986 78184 87
424 538 650 74 89 950 79035 44 65 68
279 323 24 553 602 765 923 62

80268 343 48 406 33 703 70 889 81044
106 239 67 92 426 89 63 38 70 791 884
947 82348 400 540 682 741 95 800 11 64
83079 86 273 351 422 62 590 644 728 79
821 35 935 84077 454 92 640 714 51 60
809 923 83 85015 84 92 175 229 348 550
607 78 803 74 979 84 86053 202 384 713
47 57 991 87049 50 94 196 428 37 535
651 61 751 53 61 893 911 76 88026 45
93 133 409 500 61 63 99 89061 445 604
65 717 819 91 965

90046 51 120 75 296 312 27 99 642
704 52 91049 88 180 214 18 52 342 423
545 54 57 81 694 778 816 63 925 92011
108 51 214 314 38 557 710 93124 443
564 605 13 74 701 5 45 64 841 87 94091
370 446 79 580 617 700 95052 326 507
24 39 712 14 31 802 57 987 96005 61
235 75 331 71 516 18 39 58 697 832 48
903 97120 256 343 575 717 34 960 76 96
98084 264 398 412 97 521 859 99076
201 48 85 539 63 90 832

100004 31 341 57 75 542 604 736 71
91 101012 35 97 183 277 457 632 751 93
824 102072 150 83 209 17 25 404 38 591
626 82 743 62 66 828 918 30 103147 237
71 344 70 495 659 734 992 104011 18 78
371 408 69 752 863 73 963 105150 522
958 106098 100 18 213 306 486 513 28
773 805 32 941 107260 318 699 945
108022 74 162 74 296 302 76 430 53 781
861 109091 121 546 685 761 97 843

110051 152 79 202 26 438 697 710 86
111205 49 696 787 112283 405 13 58
505 28 746 804 18 53 903 67 113014 108
16 247 423 547 605 735 910 30 38 114092
197 214 95 449 605 31 80 935 57 115111
27 52 201 99 317 559 627 772 116173 441
83 623 797 874 117016 260 73 312 693
716 17 836 933 118038 128 360 94 407 8
50 568 655 814 119089 214 47 447 659
740 956

120095 338 75 468 620 81 849 121038
214 28 44 339 432 501 11 672 95 701 9
842 983 94 122050 254 408 53 98 508 21
30 61 67 613 734 819 44 905 123068 118
27 67 224 49 303 32 634 53 90 794 865
90 940 124085 202 355 441 99 647 703
37 39 960 125031 41 62 126 89 231 302
434 43 78 98 540 646 91 97 785 916
126118 67 83 219 46 91 316 26 51 545
61 654 732 933 127106 499 586 736 869
986 128329 429 571 603 765 814 43 949
81 129041 312 68 87

130083 123 406 509 60 90 833 973
131107 25 93 275 452 76 903 51 132022
154 263 333 488 581 82 133062 237 510
30 753 824 938 134087 273 305 41 655
87 829 974 135079 124 489 567 694 795
136115 48 202 67 346 54 623 52 720 913
21 76 90 137032 171 250 390 445 537 55
61 71 627 138107 619 768 864 992 139018
55 69 164 464 78 83 906

140119 200 63 359 512 61 891 905 91
141178 290 362 502 64 744 821 953
142122 26 279 301 39 58 92 579 671 999
143127 228 57 326 406 34 81 569 144065

94 236 418 840 992 145071 78 81 98 174
243 60 664 87 832 915 146128 366 536
955 147103 41 44 222 25 61 97 310 18
477 78 531 621 73 728 818 78 913 148006
37 227 375 462 501 16 663 746 55 149313
14 517 621 22 40 70 757 802
150074 287 347 467 562 653 74 705
895 151177 204 300 11 93 422 76 506 710
910 12 28 152262 530 79 611 804 153074
87 131 38 201 477 95 614 97 726 841
966 154110 230 417 79 687 840

III-cie ciągnięcie

336 46 536 860 1171 235 88 518 2432
889 3755 73 4639 5270 330 623 726 6117
22 52 254 497 557 7416 578 810 23 8342
497 524 903 99 9398 538 607 69 77 772.
10063 125 326 95 473 654 872 967
93 11011 362 99 527 855 13262 14072 90
370 453 581 686 15260 694 818 16257
320 712 17222 465 74 18051 304 462 540
764 978 19044 935.

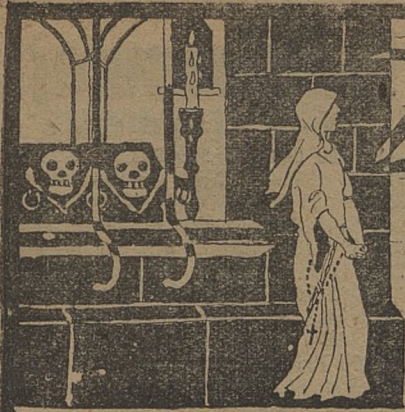
20220 556 741 920 54 21096 180 266
96 522 668 853 22545 753 961 90 23252
466 710 837 24131 98 316 661 74 733
25349 694 765 821 26031 80 381 541
77 27460 654 920 28060 29107 993.
30079 438 31140 213 312 693 783 928
32142 447 755 983 33810 34117 395 445
78 632 35156 207 14 533 36300 8 411
512 57 606 904 16 37003 188 220 303 709
808 38077 143 511 799 39067 126 312 28
985.

40094 477 504 699 41076 405 42247
861 73 922 82 43423 556 61 618 954
44059 140 220 350 853 45102 537 624
828 72 946 46182 373 744 51 94 802 959
47199 401 597 743 822 950 95 48087 320
635 49021 385 823.

50247 317 621 953 51041 311 479 515
52444 629 987 53051 123 99 287 336 50
516 648 54 773 864 54031 268 802 9
55199 362 64 490 525 766 875 56163 347
473 615 38 884 921 43 78 57148 280 478
500 909 54 58083 86 470 692 721 45 992
59178 594 610 715 859 99 926.

60028 58 429 654 742 807 64 61114
261 328 563 62117 712 63034 338 550
601 843 64218 61 76 361 807 65458 542
53 827 66162 86 267 592 600 46 827
67315 60 740 68046 202 394 765 69210
382 481 508 969.

70111 277 302 14 622 71160 220 444
789 884 907 72378 946 73126 927 90
74012 138 220 428 695 832 75234 837
87.
76208 472 820 77249 327 69 496
575 78174 267 88 402 543 726 44 984

ilustrował: HUBERT PACZKOWSKI

Wszelkie prawa zastrzeżone

ZŁOŹNICTWA ZAJAŁA

DZIEJE KRWAWYCH RZĄDÓW BURGRABI ŚWIERKLANCA

Powieść odległej przeszłości

w/g H. H. w w. prz. liter. op
Draz rysunki projektował:
Stanisław Ludwik Lewicki

Nowoprzybywający abonenci otrzymują na żądanie dotychczasowe odcinki powieści bezpłatnie

Był to Kazimierz, który od strony wzgórz tarnogórskich do zamku powracał. I co dziwniejsze — jechał taką drogą, której nigdy do jazdy konnej nie używano, przez jej skalistość i wystające korzenie drzew. Musiał mu się więc spieszyć, skoro wybrał ścieżkę trudną i niebezpieczną — chociaż krótsza.

Ponieważ z tej strony nadziejąc, musiał nas blisko minąć, nie pozostało nam nic innego, jak czempredzej zanurzyć się pchutko w głębsze wody. Staliśmy więc na mieliźnie, głowę tylko ponad powierzchnię

rej mu się zdawało, iż spostrzegł ruszające się lodygi łożu. Nie zbliżał się jednakże. Czyżby on nawet bał się, zasadzki niespodziewanej, jak każdy inny tchórz

Wyprężony w siodle, jak struna, był wyśmienitym celem dla niezawodnej kuszy. Niestety nie mieliśmy jej przy sobie, boć inaczej, na oko wzięty, zwałiby się jak kłoda, nie przeczuwając zgoła niczego. W ten sposób usunęlibyśmy jeszcze jednego z groźnych przeciwników, który mógł nam wszystko zepsuć, przez podzielenie się swoim spostrzeżeniem z Zaborow-

się zwykle do młyna pańskiego. Po chwili zadzwieczyły wrzeczadze mostu.

Odetchnęliśmy z błogiem uczuciem zadowolenia. Wycofaliśmy się z powrotem z rowu, na murawę nadbrzeżną, ażeby po przekonaniu się o możliwości względnie swobodnego przejścia wbród, zabrać broń swoją i wczekać chwili odpowiedniej do ataku. Do nitki zmoczeni ułożyliśmy się w pobliskich zaroślach.

Po krótkim czasie brzękły powtórnie łańcuchy u bramy zamkowej, z której wyjechał Kazimierz, trzymając szyszak bojowy burgrabi. Poznaliśmy go po piórach, które były przyozdobion. I znowu pojechał tą samą drogą, zawiózłszy Jarosławowi, niewiadomo poco, odświętne głowy przybranie.

Skoro się znowu oddalił, weszliśmy raz jeszcze w rów obronny, aby do końca wy badać miejsce swobodnego przedostania się pod mur, który, jak mogliśmy zdaleka ocenić, nie nastroczał tutaj właśnie nadzwyczajnych trudności.

Potem wróciliśmy na drugą stronę, gdzieśmy aż do nastania nocy pozostać chcieli.

Początkowo było naszym zamiarem, ażeby Jerzy po was się wybrał.

Naradzając się wszakże nad tem, doszliśmy do wniosku, że i bez waszej pomocy wszystko nam się składnie uda. Przyczem nie mieliśmy żadnej pewności, czy burgrabia mimo wszystko przed świtem na zamek nie powróci. To mogłoby bowiem znacznie opóźnić nasze przedsięwzięcie. Musielibyśmy w takim razie napad jeszcze odłożyć.

Droga wówczas do was okazałaby się po próżnicy, a my sprowadzilibyśmy was niepotrzebnie z pewnego schowku w niebezpieczne pobliże zamku.

Postanowiliśmy z tem trochę jeszcze poczekać i gdyby Zaborowski do tej pory nie powrócił — czyn nasz o szarej godzi-

nie ziścić. Zrobić to na własną rękę.

Z resztą służby, która na zamku pozostała, daliśmy sobie niewątpliwie radę. Tem więcej, iż z niektórymi byłem nieco zaprzyjaźniony, mogąc na ich pomoc liczyć. Tak odważni, jak my, w walce o swoje najdroższe — nie lekaliśmy się niczego.

Domyślałem się, że Jagna napewno znajduje się w owej ciemnicy, do której droga była mi dobrze znana. Należało więc tylko drzwi wyłamać — a Jarosław po swoim powrocie zdumiałby się niemało, znalazłszy puste więzienie.

Nagle Miłoz urwał swoje tak ciekawe opowiadanie i bacznie nasłuchiwał. I wót także przystanął, wsłuchując się w ciemną noc.

Hen — gdzieś z oddali dochodził srebrny głos sygnaturki, podobny do jęku cichego.

— To północ — powiedział Miłoz. Dzwonek klasztorny ojców Franciszkanów Mniejszych zwołuje ich na modły do głuchej kaplicy. Idą teraz bracia zakonnicy parami, w zgrzebnych habitach modlić się za wszystkich, za wszystkich — i za nas...

— Tak — tam śpiewają skromni mnisi pienia nabożne ku chwale Wiekuistego — a mnie się wydaje, jakoby to dzwonek kaplicy cmentarnej ostatni raz dla mnie tętnił... odparł z głębokim westchnieniem staruszek.

— Otóż to jest życie ludzkie — jedni się modlą, inni wojują. Ale chodźcie, wóście, mój ojciec — chodźmy dalej. Daleko nam do celu, kto wie nawet, czy go do jutra południa osiągniemy. Do Raciborza jest spory kawał.

Rymszak ruszył w dalszą drogę, Miłoz obok niego — i zawieszony w najciekawszej chwili opowiadanie ciągnęło się dalej:

(Dalszy ciąg jutro).

wystawiwszy — aby móc odtychać, co i tak niełatwym było, gdyż piersi nam mocno uciskało.

Mimo, iż ukrywaliśmy się w gęstym sztwarze — musiał coś podejrzanego Kazimierz zauważyć, skoro konia zatrzymał. Stanąwszy w strzemiączkach, wpatrywał się rysim wzrokiem w miejsce, gdzie widocznie zauważył poruszające się sitowie lub dosłyszał szmer jaki.

Długo słuchał cierpliwie i nie spuszczał z oczu okolicy, w któ-

skim. Ale broń pozostawiliśmy w lesie, w krzakach ukrytą. Wtedy zaś staliśmy po szyję w wodzie i mule otoczeni gąszczem wodorostów.

Równie dobrze mogliśmy i w to uwierzyć, że on nas jednak nie wysledził. Bo jakby niczego nie zauważywszy — wspiął konia i na zamek pocwałował.

Widzieliśmy niezbitcie, jak z węglem muru, gdzie właśnie ni-sza grobowcowa się znajdowała, bezpowrotnie, jak nam się zdawało, znikł. Tedy jechało

ABONAMENT miesięcznie w administracji wzgl. zamiejscowy zł. 2.50, zagranicą zł. 5.50.

CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona w tekście zł. 500, pół strony zł. 275, 1 mm. wiersz i lamowy opisowe zł. 2.50, specjalne zł. 1.50, reklamy 60 gt., drobne 15 groszy za wyraz. W niedziele i dni świąteczne 25 proc. drożej.